

AVIS AUX ÉLECTEURS

VOLITVE: EVROPSKA ZGODBA

Deset volitev,
ki so spremenile svet

RAZSTAVA

SL

Evropski parlament

VOLITVE: EVROPSKA ZGODBA

Deset volitev,
ki so spremenile svet

RAZSTAVA

VOLITVE: evropska zgodba

Deset volitev, ki so spremenile svet

Razstava

Razstavo so pripravili:

Martí Grau Segú, kustos

Inês Nauwelaers, pomočnica kustosa

Debora Righetti, vodja projektov

Zahvala:

Vladimir Čajkovac, Rocío del Casar Ximénez, Hans De Waegeneer, Christine Dupont, Óscar Fontao Regueira, Vasileios Galanakis, Yann Guillard, Clodagh Hourigan, Albrecht John, Philippe Le Guen, Nathalie Minten, Audrey Mottier, Elisabete Petim, Philippe Peyredieu du Charlat, Maria Teresa Pollastro, Véronique Recher, Frédéric Tadino, Jean-Baptiste Teresa, Josette Torres, Tatiana Tumashik in Lycée Viollet-le-Duc (Villiers-Saint-Frédéric, Francija).

Projekt Evropskega parlamenta sta pripravila Hiša evropske zgodovine (služba Hiše Jeana Monneta) in Parlamentarium.

Naslovna fotografija: evropske volitve 1984 v Franciji,

© Evropska unija

Kazalo

Namen	7
Uvod	8
<i>Demokracija skozi evropsko zgodovino</i>	<i>8</i>
<i>Oblikovalci evropske enotnosti in prizadevanja za neposredno izvoljen Evropski parlament</i>	<i>10</i>
Deset volitev, ki so spremenile svet	13
1979	
Dve ustanoviteljici na prvi dan delovanja neposredno izvoljenega Evropskega parlamenta	14
1984	
Novе volitve za Evropski parlament z več pristojnostmi	16
1989	
Nova skupnost po koncu hladne vojne: volitve v prelomnem letu	18
1994	
Nova Evropa iz Maastrichtske pogodbe	20
1999	
Pozdravljen, evro!	22
2004	
Prve volitve po obsežni širitvi ponovno združene Evrope	24
2009	
V senci finančne krize	26
2014	
Imenovanje predsednika Evropske komisije v skladu z novimi določbami Lizbonske pogodbe	28
2019	
Po več letih spet višja volilna udeležba	30
2024	
Prihajajoče volitve: nas čakajo velike spremembe?	33

Namen

Junija 2024 bodo državljani Evropske unije na evropskih volitvah že desetič izbirali svoje predstavnike v Evropskem parlamentu.

Prve neposredne volitve v Evropski parlament so potekale leta 1979. Letošnje volitve so zato odlična priložnost, da se ozremo na razvoj evropske nadnacionalne demokracije ter začetke tukajšnje demokratične udeležbe, iz katerih se je postopoma oblikovala prava evropska skupnost.

Na tem potovanju skozi čas boste spoznali zgodovino evropskih volitev ter izvedeli vse, kar potrebujete za preudarno izbiro kandidatov. Demokracija je ključna, vaš glas pa nujno potreben.

Uvod

Demokracija skozi evropsko zgodovino

Evropa je pri razvoju demokracije prehodila že dolgo pot. Nekateri menijo, da so začetki demokracije v klasični Grčiji. Za druge so današnje svoboščine popolnoma drugačne od antičnih, saj veljajo za celotno družbo, ne le za nekatere. V antiki je demokracija vključevala brezpravnost velike skupine ljudi, v razsvetljenstvu pa je zavladala miselnost, da mora biti demokracija vključujoča.

V resnici je večkrat tako le v teoriji, v praksi pa je drugače. Napredek demokracije je od konca 18. stoletja povezan z drugimi pomembnimi prizadevanji za večjo enakopravnost, kot so odprava suženjstva in državljanske pravice tako za moške kot ženske. V 19. stoletju so nastajajoče demokratične skupnosti obstajale hkrati z avtokratskimi režimi. Multilateralni dogovori med avtokratskimi režimi, kot so vestfalski mir leta 1648, utrechtski mir leta 1713 in dunajski kongres leta 1815, so sicer zagotovili dolgotrajni mir med različnimi narodi, po drugi strani pa so bila družbena prizadevanja za razširitev državljskih svoboščin zatirana. Dunajskemu kongresu leta 1815 je tako sledila represija. 19. stoletje je zaznamovala kodifikacija mednarodnega prava, oblikovale pa so se tudi širše, stabilne mednarodne organizacije. Demokratični standardi, ki so jih v nekaterih državah že uvajali, so se tako lahko razširili na mednarodno raven. Svet je bil pripravljen na novo miselnost, kjer so demokratične vrednote v središču mednarodnih sistemov. Žal pa je v večini evropskih držav demokracija zavladala šele po koncu prve svetovne vojne.

Danes je popolnoma jasno, da so za pravo demokracijo potrebne neposredne volitve. Te so v Evropi prvič potekale na začetku 20. stoletja, predvsem v Skandinaviji in drugih severnoevropskih državah. Ponekod po Evropi pa je bila pot do volilne pravice žensk zelo dolga. V Švici so ženske volilno pravico denimo dobile šele v 70. letih, v Španiji in Turčiji pa v 30. letih prejšnjega stoletja. Liberalno demokracijo sta prav v času njenega razcveta čakala dva najresnejša izziva: nacizem in stalinizem, ki sta zatirala vsakršno razširitev osebnih svoboščin. Dolga pot do demokratičnih volitev je zato tudi zgodba o nekaterih najpomembnejših družbenih vprašanjih, kot so pravice žensk in ljudi, ki so izgubili volilno pravico, ter prizadevanja za mednarodni mir, ki so bila zahvaljujoč pobudnikom evropske enotnosti zlasti po drugi svetovni vojni v središču pozornosti.

Finka na parlamentarnih volitvah leta 1907,
© avtor neznan

Oblikovalci evropske enotnosti in prizadevanja za neposredno izvoljen Evropski parlament

Po drugi svetovni vojni je vladalo prepričanje, da je do propada miru in demokracije prišlo zlasti zato, ker se Evropa v medvojnem obdobju ni poenotila. Jeanu Monnetu je leta 1950 pri pisanju Schumanove deklaracije uspelo povezati mir, demokracijo in evropsko enotnost. Monnet je postavil temelje tehnokratske Evrope, v naslednjih desetletjih pa si je neutrudno prizadeval za demokratizacijo evropskih institucij, saj se je zavzemal za neposredne volitve v Evropski parlament.

Pri tem je bil še posebno dejaven v Akcijskem odboru za Združene države Evrope. Prizadevanja za mir so torej privedla do najbolj ambicioznega demokratičnega projekta na svetu: evropskih nadnacionalnih volitev. Že od leta 1979 lahko namreč z udeležbo na neposrednih volitvah v Evropski parlament in prek razširjenih pristojnosti institucij odločamo o usodi svoje celine.

Ustanovitelji Evropske unije so od samega začetka sodelovali pri prizadevanjih za parlamentarno naravo projekta evropske enotnosti. Nekdanji belgijski predsednik vlade Paul-Henri Spaak je leta 1952 v tesnem sodelovanju z Jeanom Monnetem postal prvi predsednik enotne skupščine Evropske skupnosti za premog in jeklo. Leta 1954 ga je nasledil nekdanji italijanski predsednik vlade Alcide De Gasperi. Vsi trije so od skupščine pričakovali, da bo spodbujala nadnacionalni značaj nastajajočih evropskih institucij.

Leta 1958 sta nastali še dve evropski skupnosti: Evropska gospodarska skupnost in Evropska skupnost za atomsko energijo (Euratom). Nekdanji francoski predsednik vlade in zunanji minister Robert Schuman, ki je javno podprl Monnetev načrt za združeno Evropo in ga predstavil svetu, je postal predsednik novoustanovljene Evropske parlamentarne skupščine, v kateri so se združili predstavniki vseh treh skupnosti.

*Robert Schuman v Evropski parlamentarni skupščini ob 10. obletnici Schumanove deklaracije, 10. maj 1960,
© Evropska unija*

Evropske volitve leta 1984 v Italiji,
© Evropska unija

**Deset volitev,
ki so spremenile
svet**

1979

Dve ustanoviteljici na prvi dan delovanja neposredno izvoljenega Evropskega parlamenta

---

Pot do prvih neposrednih evropskih volitev je bila dolga in težka. Sredi 70. let 20. stoletja je evropska enotnost storila korak naprej. To je bil čas prve širitve Evropske skupnosti, začetkov denarnega sodelovanja in ustanovitve Evropskega sveta. Za Jeana Monneta, enega od ustanoviteljev Evropske unije, so bile prve neposredne evropske volitve priložnost, da preneha z delom in se upokoji, saj je vedel, da bo njegovo poslanstvo nadaljevala nova generacija demokratično izvoljenih voditeljev.

Junija 1979 so na volitvah glasovali državljani devetih držav članic. Med volilno kampanjo so kandidati na plakatih, v televizijskih oglasih in promocijskem gradivu, prvič uporabljenih v ta namen, poudarjali, da je treba odločitve sprejemati skupaj. Volilna udeležba je bila 62-odstotna.

Prvi dan zasedanja sta bili na čelu novega parlamenta dve ženski. Najprej mu je predsedovala najstarejša poslanka Louise Weiss, že od 20. let prejšnjega stoletja goreča zagovornica evropske enotnosti in pravic žensk. Predsedniški stolček je nato predala prvi demokratično izvoljeni predsednici Evropskega parlamenta Simone Veil, nekdanji francoski ministrici, ki je preživela holokavst in si prizadevala za reproduktivne pravice žensk. Če so bili v 50. letih 20. stoletja v ospredju ustanovni očetje, so Evropi zdaj zavlada ženske ustanoviteljice.

Od leta 1982, v drugi polovici parlamentarnega obdobja, je bil predsednik Nizozemec Piet Dankert.

Louise Weisse pozdravlja Simone Veil ob njeni izvolitvi za predsednico Evropskega parlamenta, 17. julij 1979.,

© Evropska unija

1984

Nove volitve za Evropski parlament z več pristojnostmi

Evropski parlament je po prvih volitvah pridobil demokratično legitimnost, vendar je imel še vedno omejene pristojnosti. Številni s tem niso bili zadovoljni, več poslancev pa si je prizadevalo za takojšnje spremembe, bodisi z zakonodajo bodisi v praksi. Parlament je lahko na primer s širšimi proračunskimi pooblastili vplival na vse več področij politike. Pri tem je bil glavni politični posrednik Altiero Spinelli, ki se je za evropsko enotnost zavzemal že od 40. let 20. stoletja.

Leta 1941 je bil zaprt na otočku Ventotene, kjer je skupaj z drugimi nasprotniki fašizma napisal manifest za zvezno Evropo. Zavedali so se, da bodo po koncu vojne razmere na mednarodni ravni popolnoma drugačne. Spinelli je pozneje postal evropski komisar, leta 1979 pa je kandidiral tudi za poslanca v Evropskem parlamentu. Ustanovil je društvo Krokodil, ki je ime dobilo po restavraciji v Strasbourgu, kjer so se sestajali poslanci Evropskega parlamenta. Spinelli je sestavil osnutek pogodbe o Evropski uniji, v katerem je ubesedil svoje federalistične ideje. Evropski parlament ga je sprejel februarja 1984. Prihajajoče volitve, ki so potekale junija 1984, so bile zato zelo pomembne.

Kot polnopravna država članica je na njih prvič sodelovala tudi Grčija. Volitev se je udeležilo 59 % volivcev, za predsednika pa je bil izvoljen Francoz Pierre Pflimlin, ki je postal prvi nekdanji predsednik vlade na čelu Evropskega parlamenta. Leta 1987 je predsedovanje prevzel Charles Henry Plumb iz Združenega kraljestva. V Španiji in na Portugalskem so leta 1987 potekale delne volitve, saj sta se Evropski skupnosti pridružili na sredini parlamentarnega obdobja. Čeprav države članice niso podprle osnutka pogodbe o ustanovitvi Evropske unije, je besedilo utrla pot prelomnim spremembam, kot sta Enotni evropski akt in nastanek Evropske unije.

Altiero Spinelli,

© Zgodovinski arhiv Evropskega parlamenta

1989

Nova skupnost po koncu hladne vojne: volitve v prelomnem letu

---

Volilno leto 1989 je bilo eno najpomembnejših v novejši zgodovini. Po štiridesetih letih hladne vojne, ki so jo zaznamovale napetosti med Vzhodom in Zahodom, je vzhodni blok pod vodstvom Sovjetske zveze začel razpadati, v državah Srednje in Vzhodne Evrope pa so hitro vznikale pluralistične demokracije. Nekdanji francoski minister Jacques Delors, ki je bil od leta 1985 predsednik Evropske komisije, je bil na čelu revolucionarnih ukrepov za preoblikovanje Evropske skupnosti.

Delors se je pri pripravi Evropskega enotnega akta deloma zgledoval po Spinellijevem osnutku pogodbe o ustanovitvi Evropske unije. Akt so potrdile vse države članice, kar je bil odločilen korak na poti k Evropski uniji, ki bo prevzela pristojnost za številna področja politike. Tretje evropske volitve so zato potekale v pričakovanju nove politične entitete, ki naj bi bila v zunanjih odnosih polnopravni mednarodni akter, obenem pa bi države članice povezala, kot še nikoli dotlej. Pogajanja o pogodbi so se nadaljevala po volitvah, ki se jih je udeležilo 58 % volivcev.

Poslanci so za predsednika novega evropskega parlamenta izvolili Španca Enriqueja Baróna, leta 1992 pa je v drugi polovici parlamentarnega obdobja predsedovanje prevzel Nemeč Egon Klepsch. Ta mandat so zaznamovale zgodovinske spremembe, kot so padec Berlinskega zidu, ponovna združitev Nemčije ter znatna finančna pomoč za demokratične spremembe v državah Srednje in Vzhodne Evrope. Parlament je imel odločilno vlogo pri spodbujanju vključevanja ter pripravi in ratifikaciji Pogodbe o Evropski uniji, znani tudi kot Maastrichtska pogodba. Rodila se je nova Evropa.

ELEZIONI EUROPEE 18 GIUGNO 1989

IL PARLAMENTO EUROPEO LA NOSTRA VOCE IN EUROPA

PARLAMENTO EUROPEO Ufficio d'informazione per l'Italia - Via IV Novembre, 149 - 00187 ROMA - Tel. 6790007-6790102

1994

Nova Evropa iz Maastrichtske pogodbe

Leto dni po začetku veljavnosti Maastrichtske pogodbe oziroma nastanku Evropske unije so se evropski volivci spet odpravili na volišča. Evropski parlament je imel v skladu z novo razdelitvijo pristojnosti veliko več moči, saj je kot sozakonodajalec postal enakovreden Svetu ministrov. Državljeni so lahko odslej prek poslancev Evropskega parlamenta demokratično odločali in javno razpravljali o ambicioznih novih projektih, ki so bili gonilo celotne Evrope, denimo o načrtovani širitvi na Vzhod in Jug ter načrtu za skupno valuto.

Volitve so potekale ob zavedanju, da je treba sprejeti pomembne odločitve (širitev Evrope: v kolikšni meri?) in nagovoriti dvome državljanov (je enotna valuta smiselna ali ne?). Uvesti in okrepiti je bilo treba nove politike, na primer politiko o financiranju infrastrukture prek regionalnih politik, ki je odražala novo medsebojno povezanost celine.

Volilna udeležba je bila približno 57-odstotna. Za predsednika Parlamenta je bil leta 1984 izvoljen Nемеc Klaus Hänsch, leta 1997 pa je na polovici parlamentarnega obdobja predsedovanje prevzel Španec José María Gil-Robles. Število članic Evropske unije se je 1. januarja 1995 povečalo z 12 na 15, zato so Avstrija, Švedska in Finska svoje predstavnike izbirale na delnih volitvah v letih 1995 in 1996. Nove članice so v Unijo prinesle močno tradicijo nesodelovanja v zavezništvih ter visoke družbene in okoljske standarde. Tudi svet je na Evropo gledal skozi nove oči: staro celino je navdajal nov optimizem in kazalo je, da bo evropski model veliko uspešnejši od nasprotujočih si blokov iz hladne vojne.

Evropske volitve v Bruslju 12. junija 1994,
© Evropska unija

1999

Pozdravljen, evro!

Prizadevanja za enotno valuto so končno obrodila sadove: evrske bankovce in kovance. V pripravi je bila tudi velika širitev, saj so se leta 1998 začela pristopna pogajanja s kar 12 državami kandidatkami. Zadnje evropske volitve v 20. stoletju so potekale na velikem političnem razpotju. Nobenega dvoma ni bilo, da bodo imele močan in dolgoročen vpliv.

Po skoraj 50 letih evropskega povezovanja in desetletju od konca hladne vojne se je zdelo, da je mir v Evropi zagotovljen. Kot predtem že vojna v Jugoslaviji pa je bil konflikt na Kosovu opozorilo, kako krhek je pravzaprav mir. Zdelo se je, da bo stabilnost v Evropi mogoče zagotoviti z odločnejšo evropsko zunanjo politiko. Pogodba iz Nice (2001), ki je spremenila Maastrichtsko pogodbo (1992) in Rimsko pogodbo (1957), naj bi Unijo med drugim pripravila na širitev.

Volilna udeležba je bila 58-odstotna. Leta 1999 je bila za predsednico Evropskega parlamenta v prvi polovici mandata izvoljena francoska političarka Nicole Fontaine, leta 2002 pa je predsedovanje prevzel irski politik Pat Cox. V tem mandatu se je 1. januarja 2002 začel uporabljati evro, oblikovana pa je bila tudi Konvencija za pripravo evropske ustave. Na svetovni ravni se je Evropska unija spoprijemala z velikimi izzivi. Napadi, ki so se 11. septembra 2001 zgodili v New Yorku in Washingtonu, so v ospredje postavili boj proti terorizmu. Ameriška invazija na Irak je Unijo razdelila na dva pola – na države, ki so se strinjale z Združenimi državami, in tiste, ki so bile do invazije kritične. Razlike so pripeljale celo do ločevanja na „staro Evropo“ in „novo Evropo“.

Informacijske stojnice za evropske volitve junija 1999,
© Evropska unija

2004

Prve volitve po obsežni širitvi ponovno združene Evrope

Razdor med evropskimi državami, ki ga je povzročila vojna v Iraku, je bilo treba premostiti. Največja širitev Evropske unije dotlej je bila odlična priložnost za to. Po več kot pol stoletja globoko zakoreninjenega razkola je bila Evropa leta 2004 pripravljena na ponovno združitev. Uniji se je pridružilo deset novih držav članic, osem iz Srednje in Vzhodne Evrope (Češka, Estonija, Latvija, Litva, Madžarska, Poljska, Slovaška in Slovenija) in dve iz Južne Evrope (Ciper in Malta). Njihovi državljani so se lahko že istega leta udeležili evropskih volitev. Leta 2007 sta se Uniji pridružili še Bolgarija in Romunija.

Volilna udeležba je bila približno 46-odstotna. Evropskemu parlamentu je v prvi polovici parlamentarnega obdobja leta 2004 predsedoval Španec Josep Borrell, v drugi polovici pa je bil predsednik Nemeč Hans-Gert Pöttering. Kljub proevropski naravnosti pa je bilo navdušenje kratkotrajno, saj so se nad obzorjem že zbirali temni oblaki. Leta 2005 so namreč državljani Nizozemske in Francije na referendumu zavrnilo osnutek Pogodbe o Ustavi za Evropo, ki bi pomenila korak bližje zvezni Evropi. Videti je bilo, da je širitev nekatere države utrudila. Je bila Evropa sploh vredna truda in prizadevanj za prilagoditve?

Ves napredek na področju oblikovanja nove Evrope pa ni bil zamen. Po zavrnitvi Ustavne pogodbe je namreč sledilo obdobje premisleka. Kako naprej? Berlinska izjava, ki jo je marca 2007 podpisal tudi predsednik Hans-Gert Pöttering, je še pravočasno, pred naslednjimi volitvami, ohranila številne določbe iz Ustavne pogodbe. Iz tega je kasneje nastala Lizbonska pogodba, sprva znana kot pogodba o reformi.

Dan širitve: nove zastave v Uniji, Bruselj, 1. maj 2004,
© Evropska unija

2009

V senci finančne krize

Lizbonska pogodba je začela veljati 1. decembra 2009, po še enih volitvah in začetku svetovne gospodarske krize, ki je imela hude finančne, družbene in politične posledice. Ena od glavnih nalog političnih predstavnikov je bila, da preprečijo pričakovane strahove, ki bi lahko vplivali na izbiro volivcev.

Vse pa ni bilo tako črno. Leta 2008 se je z izvolitvijo Baracka Obame za predsednika Združenih držav Amerike začelo novo poglavje v čezatlantskih odnosih. Vse več je bilo tudi prizadevanj za industrijsko proizvodnjo, ki ugodno vpliva na podnebje in okolje. Pa je bilo to dovolj?

Volilna udeležba je bila 43-odstotna. Za predsednika je bil leta 2009 izvoljen nekdanji poljski predsednik vlade Jerzy Buzek, ki je postal prvi predsednik iz Srednje in Vzhodne Evrope. Leta 2012 je predsedovanje prevzel Nemeec Martin Schulz.

Grčiji je leta 2010 grozilo, da ne bo mogla odplačati dolgov, kar je pripeljalo do evropske dolžniške krize. Po finančni krizi na Irskem so se v dolgotrajnih finančnih težavah znašle tudi številne druge države članice. Finančna kriza je zajela ves svet. V tem parlamentarnem obdobju so se v več državah blizu Unije razvneli nemiri. Leta 2010 se je začela arabska pomlad. Razplamtela se je leto pozneje, ko se je začela tudi vojna v Siriji. Leta 2013 so v Kijevu izbruhnili evromajdanski protesti. Naslednje leto je Rusija priključila Krim, začela pa se je tudi vojna v Donbasu.

JCDecaux

Quelle agriculture pour notre alimentation ?

Votre vote, utilisez-le lors des élections
du Parlement européen le **7 juin**.

www.elections2009.eu

Oglaševalska kampanja za evropske volitve, Marseille, Francija, 2009,

© Evropska unija

2014

Imenovanje predsednika Evropske komisije v skladu z novimi določbami Lizbonske pogodbe

---

Na volitvah 2014 smo prvič volili vodilne kandidate ali *spitzenkandidate*. V skladu s tem sistemom evropske politične stranke pred evropskimi volitvami predlagajo svoje vodilne kandidate, volivci pa lahko tako s svojim glasom neposredno vplivajo na izbiro vodje veje evropske izvršilne oblasti. Stranka, ki na volitvah dobi največ glasov, lahko predlaga kandidata za predsednika Evropske komisije, ki ga nato z večino izvolijo poslanci Evropskega parlamenta. To naj bi prispevalo k tako imenovani evropeizaciji volitev v Evropski parlament.

Osnova za okrepljeno vlogo Evropskega parlamenta pri imenovanju predsednika Evropske komisije je Lizbonska pogodba. V skladu z novim sistemom je novi predsednik Evropske komisije postal Jean-Claude Juncker. Volilna udeležba je bila približno 43-odstotna. Martin Schulz, predsednik Evropskega parlamenta od leta 2012, je bil leta 2014 ponovno izvoljen za predsednika v prvi polovici parlamentarnega obdobja. S tem je postal prvi ponovno izvoljeni predsednik Evropskega parlamenta. Leta 2017 je predsedovanje prevzel Antonio Tajani.

To parlamentarno obdobje so zaznamovale velike spremembe, tako v Evropi kot drugje. Sredi 2016 je večina britanskih državljanov glasovala za izstop Združenega kraljestva iz Evropske unije. Izdana so bila opozorila vladam držav članic, ki so kazale znake tako imenovane neliberalne demokracije. Odnosi med Evropsko unijo in Združenimi državami Amerike so se zaostri, ko je bil leta 2016 za ameriškega predsednika izvoljen Donald Trump.

**EUROVISION
DEBATE**

#TellEUROPE

2019

Po več letih spet višja volilna udeležba

Volitev leta 2019 se je udeležilo 51 % volivcev. Volilna udeležba se je tako zvišala prvič od leta 1979, ko so potekale prve volitve v Evropski parlament. To so bile tudi največje nadnacionalne volitve dotlej. Predsednik Parlamenta je postal David Sassoli. Januarja 2022 ga je nasledila Roberta Metsola, ki je postala najmlajša predsednica doslej.

Večina evropskih političnih strank je pred evropskimi volitvami leta 2019 spet imenovala vodilne kandidate za predsednika Evropske komisije. Evropski svet je pozneje Evropskemu parlamentu za predsednico Komisije predlagal Ursulo von der Leyen, ki sicer ni bila vodilna kandidatka. Evropski parlament jo je v okviru svojih nadzornih pooblastil izvolil za predsednico Evropske komisije.

Zaradi hitrega slabšanja razmer po vsem svetu so bila v ospredju kampanje podnebna vprašanja. V tem obdobju je iz Unije izstopilo Združeno kraljestvo. Leta 2020 je izbruhnila pandemija covid-19. Evropske institucije so organizirale konferenco o prihodnosti Evrope, ki se je začela leta 2021. Leta 2022 je Rusija napadla Ukrajino.

2024

Prihajajoče volitve: nas čakajo velike spremembe?

Kot smo videli v tem pregledu evropskih volitev od leta 1979, so vsake volitve zaznamovale razprave o glavnih političnih vprašanjih tistega obdobja.

Volitve so eden od mejnikov na poti do prave evropske skupnosti in odraz glavnih političnih vprašanj in problematik.

Kaj bodo v tem pogledu prinesle evropske volitve 2024? Uporabite svoj glas!

An aerial, high-angle photograph of a massive crowd of people, likely at a public event or protest. The individuals are densely packed and their shadows are cast on the ground, suggesting bright sunlight. The crowd is diverse in age and appearance.

together.eu

**TOGETHER FOR
DEMOCRACY**